

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.II.10.100/2025/5.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró
Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró
Dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes
cím1

A felperes képviselője:
Sárga Emil Ügyvédi Iroda
cím2

Az alperes: alperes
cím3

Az alperes képviselője:
Olasz Balázs Ügyvédi Iroda
cím4

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.145/2025/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 20.M.70.925/2024/29.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.145/2025/4. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek – 15 nap alatt – 196.000 (százkilencvenhatezer) forint és 52.920 (ötvenkettőezer-kilencszázhusz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetéke az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2024. február 1-től állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperesnél hírszerkesztő munkakörben havi 600.000 forintos alapbér mellett.

[2] Munkaviszonyát az alperes 2024. szeptember 26-án kelt felmondásával szüntette meg.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[3] A felperes keresetében a munkaviszony helyreállítását kérte joggal való visszaélésre hivatkozással, ennek hiányában az Mt. 82. § (4) bekezdése alapján 30 nap felmondási időre járó távolléti díj, azaz bruttó 600.000 forint megfizetésére kérte kötelezni alperest költségei viselése mellett.

[4] Az alperes a kereset elutasítását kérte, és perköltséget igényelt.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélete

[5] A Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma 20.M.70.525/2024/29. számú ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 3.692.000 forint és 996.840 forint áfa perköltséget. Rögzítette, hogy az eljárás illetékét az állam viseli.

[6] A felülvizsgálati eljárásban vizsgálandó perköltséget illetően rögzítette, hogy a felperes 100 %-ban pervesztes lett, így az ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg annak összegét, és a 82. § (1) bekezdés alapján kötelezte a felperest az alperes perköltségének a megfizetésére.

[7] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az IM rendelet 2. § (1) bekezdése értelmében az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj, valamint a fél által ügyvédje részére költségterítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegét számíthatja fel. A 2. § (1) bekezdés szerint az (1) bekezdés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

[8] Az alperes jogi képviselője megbízási szerződést csatolt, és költségjegyzék nyomtatványon számította fel a felperes eljárással összefüggésben felmerült költségeit, továbbá kérte megtéríteni a nemperes eljárás során felmerült költségeket, amelyeket az elsőfokú bíróság alaposnak ítélt, és nem látott módot annak mérséklésére.

[9] A Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítéletében kifejtette, hogy a megbízási díj összegében a felek szabadon állapodhatnak meg. A IM rendelet a felek szabad megállapodásán alapuló ügyvédi munkadíj mértékéről nem foglal állást, amelyből az következik, hogy a fél a perben költségként az általa elfogadott és megfizetni vállalt ügyvédi munkadíj összegét számíthatja fel. A szerződésben megállapodott ügyvédi munkadíj bíróság általi mérséklése a szerződés tartalmának szabad meghatározása alapelveivel szemben kivételes, és ebből adódóan szűken értelmezendő. Az óradíj mértékére pedig legfeljebb akkor terjedhet ki, ha az a piaci viszonyokkal és a józan ésszel nyilvánvalóan ellentétes, kirívóan eltúlzott mértékű.

[10] Az aránytalanság vizsgálata az ügyvéd ténylegesen elvégzett tevékenységének és az ügyvédi munkadíjnak az egybevetése. A perhez kapcsolódó képviseleti tevékenység vizsgálata elsődlegesen tényeken, továbbá az egyedi jogvitában felmerült egyéb körülményeken alapulhat és a kifejtett ügyvédi tevékenység eljárásjogi szempontú konkrét értékelését jelenti. A vizsgálat objektív szempontja, hogy az ügyvéd tényleges perbeli tevékenysége a megbízási szerződésben általa vállalt kötelezettségnek megfelelt-e: a tárgyalásokon részt vett, a per viteléhez szükséges periratokat elkészítette, a határidőket betartotta, az ügyfele jogi képviseletét az eljárási jognak megfelelően ellátta. Ezt a tárgyalási jegyzőkönyvek, a beadványok, azaz a konkrét periratok bizonyítják. Amennyiben az ügyvéd ezt a feladatát maradéktalanul ellátta, az objektív kritériumoknak megfelelt.

[11] Az elsőfokú bíróság a Kúria Pfv.20.887/2023/6. számú határozatában foglalt iránymutatás alapján kiemelte, hogy az alperes perköltségként az ügyvédi megbízási szerződésben rögzített óradíj alapján kimutatott költséget számította fel, a bíróság a perköltség meghatározásánál a megbízási szerződést vette alapul, és az alperes pernyertessége alapján rendelkezett a felszámított költségről. A másodfokú bíróság nem látott lehetőséget a megbízási szerződésben rögzített ügyvédi munkadíj mértékének mérséklésére figyelemmel arra, hogy a peres iratok alapján megállapítható volt, miszerint az alperes jogi képviselője a megbízási szerződésben vállalt feladatokat ellátta, peres iratokat szerkesztett, a tárgyaláson megjelent, az általa megjelölt munkadíj pedig semmiképpen sem tekinthető a piaci viszonyokkal és a józan ésszel nyilvánvalóan ellentétesnek, kirívóan eltúlzott mértékűnek.

[12] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.145/2025/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részében részben megváltoztatta, és az alperest megillető perköltséget 2.952.000 forint és 797.040 forint áfa összegre leszállította. Kimondta, hogy a felmerült fellebbezési illetéket az állam viseli.

[13] A másodfokú bíróság kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévesen rögzítette, miszerint az alperes kérte a nemperes eljárás során felmerült költségeit, mivel ilyen igényt nem terjesztett elő.

[14] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban Pp.) 82. § (3) bekezdése szerint a perköltség összegét a felszámítás és az ahhoz csatolt iratok alapulvételével határozza meg a bíróság.

[15] A felperes fellebbezése megalapozatlan arra vonatkozóan, hogy az alperes nem terjesztette elő a költségigényét. Az alperes a 2024. december 5-én benyújtott ellenkérelméhez csatolta az ügyvédi megbízási szerződést, amely szerint a megbízási díj 150.000 forint alapdíj és 40.000 forint + áfa/munkaóra összeg. Csatolta a költségelszámolást is, amely 14,9 óra volt. Ezt követően 2025. február 7-én ismételt óraelszámolást nyújtott be, amely +23,7 órát jelölt meg. Az elsőfokú bíróság elküldte ezen beadványt a felperesnek, aki nem tett rá észrevételt. Az alperes 2025. június 15-én érkezett beadványában csatolta az óraelszámolást, ebben további 53,7 órát határozott meg, amelyet szintén megküldött a bíróság a felperesnek, aki arra észrevételt nem tett. Mindebből következően a felperes nem hivatkozhat arra, hogy nem tudott arról, miszerint az alperes milyen tételes költségelszámolást terjesztett elő a perben. E körben a bíróságnak sincs anyagi pervezetési kötelezettsége. A másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy mivel az alperes meghatározta az óradíjat, és azt követően rendszeresen előadta az óraszámot, nem volt szükséges konkrétan felsoroznia az adott perköltséget, így megalapozatlan a felperesnek a felszámítás hiányára való hivatkozása is.

[16] Tény, hogy az elsőfokú bíróság nem kalkulálta ki a perköltség összegét, azonban az óraszám alapján helyesen határozta meg azt figyelemmel arra, hogy az alperes által benyújtott költségelszámolások kapcsán 92,3 óra merült fel, amelyet megszorozva 40.000 forintos megbízási óradíjjal 3.692.000 forint az az összeg, amelyről az elsőfokú bíróság rendelkezett.

[17] Az alperes csatolta a tételes munkaidő kimutatást, amelynek egy része a tárgyalásokon való jelenléttel és a képviseléssel volt kapcsolatos, másik része pedig a beadványok elkészítésével. Az eljárás 2024. október 24-én kezdődött, amely során az alperesi képviselő hat tárgyaláson vett részt. A tárgyalásokra és a felkészülésekre felszámított munkaóra ezzel teljes mértékben arányos. A felperes nem is kifogásolta a tárgyalásokkal kapcsolatos elszámolt óra időtartamát.

[18] A felperes elsődlegesen az ügyviteli feladatokkal kapcsolatos tevékenységekkel, így a kiegészítő, előkészítő munkafolyamatot lezáró tevékenységek kapcsán előterjesztett 10,2 órát sérelmezte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes ezen fellebbezési kérelme megalapozott volt figyelemmel arra, hogy az ügyviteli feladatok egyértelműen az ügyvédi tevékenységhez kapcsolódnak. Így a meghatalmazás, költségjegyzék, nyomtatvány előkészítése, idézés elektronikus átvétele, alperesi beadvány véglegesítése, nyomtatvány és e-akta előkészítése, telefonos egyeztetése a bíróval, irat elektronikus átvétele kapcsán nem számítható fel külön ügyvédi megbízási díj.

[19] A felperes fellebbezése megalapozott volt az összefoglaló iratok elkészítésével kapcsolatban is. Az alperes az összefoglaló iratok előkészítésével 14,3 órára terjesztett elő igényét, amely nyilvánvalóan eltúlzott. A másodfokú bíróság a felperes által megjelölt összesen 6 órában tartotta elismerhetőnek az összefoglaló irat előkészítésére előterjesztett

óraszámot. Ennek következtében a 92,3 órából a másodfokú bíróság 73,8 órát tartott elfogadhatónak, ami 2.952.000 forintot eredményezett 797.040 forint áfa-val.

[20] A felperes fellebbezése megalapozatlan volt abban a vonatkozásban, hogy a másodfokú bíróság 468.000 forint perköltségre kötelezze a felperest. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a felperes ezen számítását nem kalkulálta ki figyelemmel arra, hogy a fellebbezésének 4.4. pontjában összesen 25 órát tartott arányosnak az alperes által elvégzett munkával, így a 25x40.000 forint 1.000.000 forint, azaz nem indokolta meg, hogy miért 468.000 forint költséget tart arányosnak. A másodfokú bíróság a fentiek alapján mérsékelte az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegét.

[21] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy egyebekben az elsőfokú bíróságnak az irányadó bírói gyakorlatra vonatkozó indokolása helytálló volt, ezért helyes indokai alapján hagyta helyben ebben a részében az elsőfokú ítéletet.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes felülvizsgálati ellenkérelme

[22] A felperes felülvizsgálati kérelmében a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes által viselendő alperesi perköltségre vonatkozó rendelkezés mellőzését kérte.

[23] Jogszabálysértésként hivatkozott: a Pp. 406. § (1) (2) bekezdésére, 409. § (3) bekezdésére, 2. § (1) (2) bekezdésére, 81. § (1)-(3) és (5) bekezdésére, 82. § (3) bekezdésére, 342. §-ára, 424. § (3) bekezdésére, 617. §-ára, valamint az IM rendelet 2. § (1) bekezdésére és a 31/2017. (XII. 27.) IM rendelet 1. §-ára.

[24] Felperes álláspontja szerint az alperes részére úgy állapították meg és ítélték meg az eljáró bíróságok a perköltséget, hogy annak pontos összegét az alperes nem jelölte meg, nem számította ki, arra indítványt nem terjesztett elő.

[25] A bíróságok anélkül összesítették az egyes dokumentumokat tartalmazó óraszámokat, hogy az alperes ezek összegzésére és azok időtartamból forint összegre történő átszámítására indítványt tett volna. Ezáltal megsértették a fél rendelkezési jogát és túlterjeszkedtek a felperes kérelmén a perköltség összegének megállapításakor. Az alperes részére megítélt perköltség összege meglepetést okozott felperesnek, mivel az alperes az összeg tekintetében nyilatkozatot nem tett.

[26] Az elsőfokú bíróság semmilyen magyarázatot nem adott arra, hogyan számította ki a megítélt perköltség összegét.

[27] Az alperes a másodfokú bíróság ítéletéből a számítási módra azt a felvilágosítást kapta, hogy az elsőfokú bíróság az alperes becsatolt órakimutatásaiban szereplő óraszámokat összeadta és felszorozta a költségjegyzék melléklete szerinti megbízási szerződésben szereplő óradíj összegével, de arra nem adott magyarázatot, hogy miért nem számolt az alapdíjjal, amit a megbízási szerződés szintén tartalmazott.

[28] Abban az esetben, ha a fél nem adja meg az érvényesíteni kívánt perköltség pontos összegét, azok tételeit, akkor a bíróság a Pp. 2. § és 342. § (1) bekezdése alapján nem kalkulálhatja ki saját maga annak összegét.

[29] Az alperes a 2024. december 3-án kelt ellenkérelmében azt kérte, hogy az A/2. szám alatti mellékletként csatolt költségjegyzék szerinti perköltsége megfizetésére kötelezze a felperest a bíróság, melyhez csatolta a megbízási szerződést és egy órakimutatást. A Pp. 81. §

(5) bekezdése szerint a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján is felszámíthatja. Ez utóbbi egy lehetőség, de nem kötelezettség a jogi képviselővel eljáró fél számára, melyet a Kúria Kfv.37.474/2022/5. számú precedens határozata is rögzít.

[30] Az alperes által A/2. alatt csatolt költségjegyzék nyomtatvány 3. pontjából, amely a „felszámítani kívánt költségre vonatkozó adatok” megjelölést tartalmazza, hiányzik a felszámítani kívánt költség összege. Nemcsak a megbízási szerződés szerinti alapdíj, de ugyanígy az óradíj nagysága és annak összege sincs a nyomtatványban.

[31] Abban az esetben, ha a fél nem adja meg az érvényesíteni kívánt perköltség pontos összegét, akkor a bíróság a Pp. 2. § és 342. § (1) bekezdése alapján nem kalkulálhatja ki azt saját maga.

[32] A Kúria Gfv.30.178/2024/6. számú precedens határozatának elvi tartalma szerint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet értelmében felszámítani az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíjat, vagy a költségjegyzékben feltüntetett tételeket lehet. Ezek tartalmazzák azokat az adatokat, amelyek alapján a díjigény számszerűsíthető és ellenőrizhető.

[33] A felperes felülvizsgálati kérelmében utalt a Kúria Pfv.V.24.892/2021/2. számú határozatában foglaltakra, amelyből arra a következtetésre jutott, ha a fél nem adja meg az igényelt perköltség pontos összegét, akkor a bíróság megsérti ezt a rendelkezést, ha maga kalkulálja ki annak összegét akkor is, ha azt okirattal igazolja.

[34] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet „helybenhagyására” és a felperes perköltségben való marasztalására irányult.

[35] Érvelése szerint helyes, hogy az ügyben eddig eljáró bíróságok elfogadták a felszámítás ezen módját és annak, valamint a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően kötelezték a pervesztes felperest a perköltség viselésére.

[36] Alperes álláspontja szerint nem sérti a Pp. 2. §-át és a Pp. 342. §-át az első- és a másodfokú bíróságok által is követett és egyébként is a peres eljárásokban általánosan alkalmazott és elfogadott gyakorlat, miszerint a jogi képviselő becsatolja perköltsége alapjaként szolgáló megbízási szerződést, amely rögzíti az adott eljárásra alkalmazandó óradíjat, majd a perben rendszeresen nyújt be kimutatásokat az ügyben addig felmerült munkaórákról.

[37] Az alperes már az ellenkérelme első mondatai között jelezte, hogy az A/2. számú mellékletként csatolt dokumentumok alapján kéri a bíróságtól a felperes perköltségben való marasztalását. Nem minősülhet a Pp. 342. § szerinti bírósági túlterjeszkedésnek, ha a bíróságok három számot összeadnak és megszoroznak egy negyedikkel.

[38] Abban az esetben, ha a Pp. 82. § (2) bekezdésének „a bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható költség az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással is felszámítható” fordulatát úgy alkalmazta volna az alperes, hogy nem az IM rendelet 2. § (1) bekezdésére, hanem a 3. §-ra utalva számította volna fel a perköltséget akkor, ha a pertárgyértéke nem állapítható meg, az ügyvédi perköltség ugyanúgy az ügyvédi munkaórák és az ott szereplő díj szorzatából kalkulálandó ki. Nem lehet azt állítani, hogy a bíróság rendelkezési jogot csorbítana vagy túlterjeszkedne a kereseten, ha egy egyszerű műveletet maga végez el.

[39] Az alperes a Pp. 82. § alapján biztosított lehetőségével élt, és egy jogszabályhelyre hivatkozással számította fel a perköltség igényét, ez a jogszabályhely a megbízási szerződésben kikötött díjat jelölte meg, ami egyértelműen megállapítható a megbízási szerződés szövegéből és a becsatolt munkaóra kimutatásokból, amely munkaórák értékelésére

és vitatására számos ideje volt a felperesnek az elsőfokú eljárásban, ott azonban érdemi kifogást nem tett.

[40] A felperes felülvizsgálati kérelmének 4.5. pontjában hivatkozik arra is, hogy az ítélet nem rendelkezik az alperesi megbízási szerződésben szereplő alapdíjról, csak az óradíjról. Ezzel az alperes maga sem értett egyet. Mindamellett amennyiben az első- és a másodfokú bíróságnak az alperes által hivatkozott jogszabályhelyet, így a felszámítás módját eltérően kellett volna értelmeznie az alpereshez képest, akkor a bíróságoknak arról a Pp. 237. § (3) bekezdés a) pontja szerint tájékoztatnia kellett volna az alperest az anyagi pervezetés körében.

A Kúria döntése és jogi indok

[41] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[42] A Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálat során, a felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok tekintetében vizsgálhatta a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát figyelemmel a Pp. 523. §-ában foglaltakra is.

[43] A Pp. 413. § (1) bekezdés a) és c) pontja rögzíti, hogy a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a felülvizsgálni kívánt ítélet számát, a jogszabálysértés pontos megnevezését, a jogszabályhely megjelölésével az eljárási illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát, vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti.

[44] Fenti jogszabályi követelményeknek nem felel meg, ha a fél jogi érvelését nem a szerinte megsértett jogszabályhelyre vetítve adja elő, a jogi érvelés megtételekor a megsértett jogszabályhelyet nem jelöli meg, vagy azokat egyszerre sorolja fel (Kúria Mfv.VIII.10.053/2022/9.; Mfv.VIII.10.011/2023/4.). Fentiekből következően azon felülvizsgálati érvelések voltak vizsgálat tárgyává tehetőek, amelyek e kívánalmaknak megfelelnek.

[45] A Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti. A (2) bekezdés szerint a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. A bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható költség az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással is felszámítható.

[46] A Pp. 82. § (3) bekezdése szerint a bíróság a perköltség összegét a felszámítás és az ahhoz csatolt okiratok alapulvételével határozza meg. A felszámítani elmulasztott vagy a felszámítottnál magasabb összegű költséget a fél javára nem lehet figyelembe venni.

[47] A másodfokú bíróság ítélete [22] bekezdésében részletesen kifejtette, hogy az alperes mikor terjesztette elő perköltség iránti igényét, mikor és milyen formában csatolta megbízási szerződését, amely 150.000 forint alapdíjat és 40.000 forint/áfa munkaóra összeget tartalmazott. Ezt követően a munkával töltött óraszámot az alperes több ízben megküldte – az óradíj összegének változatlanul hagyása mellett –, amely kimutatásokat a felperes részére kézbesítették. A felperes ezekre észrevételt nem tett, nem vitatta az alperes által kimutatott

óraszámot, és nem tett észrevételt a megbízási szerződésben foglaltakra egyébként sem, így alaptalan azon állítása, hogy számára a megállapított perköltség mértéke meglepetésül szolgált.

[48] Helyesen mutatott rá arra a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság nem követett el jogszabálysértést, amikor a perköltség összegének megállapítása során azzal, hogy a munkával töltött óraszámot megszorozta a megjelölt óradíjjal, és ezt tekintette a perköltség számítása szempontjából irányadónak. Hangsúlyozandó, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében sem az alperes által megjelölt óraszámot vagy annak összegét vitatta, csupán azt sérelmezte, hogy a bíróság végezte el az alperes helyett azt az egyszerű számítást, ami néhány összeg összeszorozását jelentette. Ez azonban nem volt jogsértő figyelemmel arra, hogy az alperes a jogszabályi előírásoknak eleget tett, amikor az óraszámot és az óradíjat megjelölte, és eszerint kérte a felperes perköltségben való marasztalását. Ezáltal nem sérült sem a Pp. 2. §-a, sem a Pp. 342. § (1) bekezdése, nem történt a bíróságok részéről a kérelmen való túlterjeszkedés.

[49] Kétségtelen tény, hogy a bíróságok az alapidíj összegét – felperesre nézve kedvezően – nem számolták el, ezt azonban az alperes a felülvizsgálati eljárásban (felülvizsgálati vagy csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel) nem támadta, így az jelen eljárásnak nem lehetett a tárgya.

[50] A felperes felülvizsgálati kérelmében több precedens határozatra hivatkozott, mint amelyekkel jelen ítélet ellentétes (Kfv.37.474/2022/5; Gfv.30.178/2024/6; Pfv.24.892/2021/2.). Ezen állítás azonban alaptalan, hiszen a megjelölt döntések szerint akkor igényelhető perköltség, ha annak felszámítása megtörtént, és a megjelölt összegnél magasabb összeg nem határozható meg. Jelen esetben azonban az alperes perköltség iránti igényét megjelölte az óraszám és az óradíj meghatározásával, így a hivatkozott jogesetektől a tényállás és a jogkérdés mindenképpen eltért, így azok nem tartalmaztak jelen döntéstől eltérő megállapításokat.

[51] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részében hatályában fenntartotta a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján, mivel a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértés megállapítására nem adott módot.

[52] A pervesztes felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, melynek összegét a Kúria az eljárására irányadó 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

[53] A felperest a Pp. 525. §-a alapján munkavállalói költségkedvezmény illeti meg, így a felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli a Pp. 102. § értelmében.

[54] Az ítélet elleni további felülvizsgálati eljárás lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

[55] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja szerint.

Záró rész

Elvi tartalom

Nem sérti a Pp. perköltésre vonatkozó szabályait, amennyiben a jogi képviselő az általa felszámított perköltés mértékét nem egyösszegben, hanem a végzett munkaórák és az óradíj meghatározásával jelöli meg.

Budapest, 2026. február 24.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Osztoivits András s.k. bíró